Onze Grafische Kunstenaars

Het ligt in ons voornemen onder dit opschrift een nieuwe rubriek in ons blad op te nemen.

Ons land is gelukkig rijk aan verdienstelijke werkers met naald, pen en teekenstift, die het ten volle verdienen, dat in breeden kring de aandacht op hun werk, hun werkwijze en persoon wordt gevestigd.

Daarenboven leent zich de rotogravure, het procédé, waarin ons blad gedrukt wordt, op voortreffelijke wijze tot het wedergeven van de producten der grafische kunst.

Zoo hopen wij een goed en interessant geheel te kunnen maken.

* * *

Wij openen de rij met een ets van C. Brandenburg. Wij doen dit, omdat de onderscheiding, welke Brandenburg ten deel viel, dat H.M. de Koningin bij haar jongste bezoek aan de hoofdstad zich bijzonder voor zijn werk interesseerde en eenige etsen voor Hare collectie aankocht, er ons een aanleiding toe was.

Brandenburg is een volbloed Amsterdammer en heeft een goeden kijk op zijn stad. Met warm gevoel en groote artisticiteit weet hij zijn bladen te ontwerpen en met een zeer persoonlijke techniek af te maken.

De hier gereproduceerde ets „De Dam", geeft daarvan een uitmuntend bewijs. Er behoort een sterken durf toe, om op die wijze een groote plaat op te zetten. (Het origineel is 65 X 90 cM.).

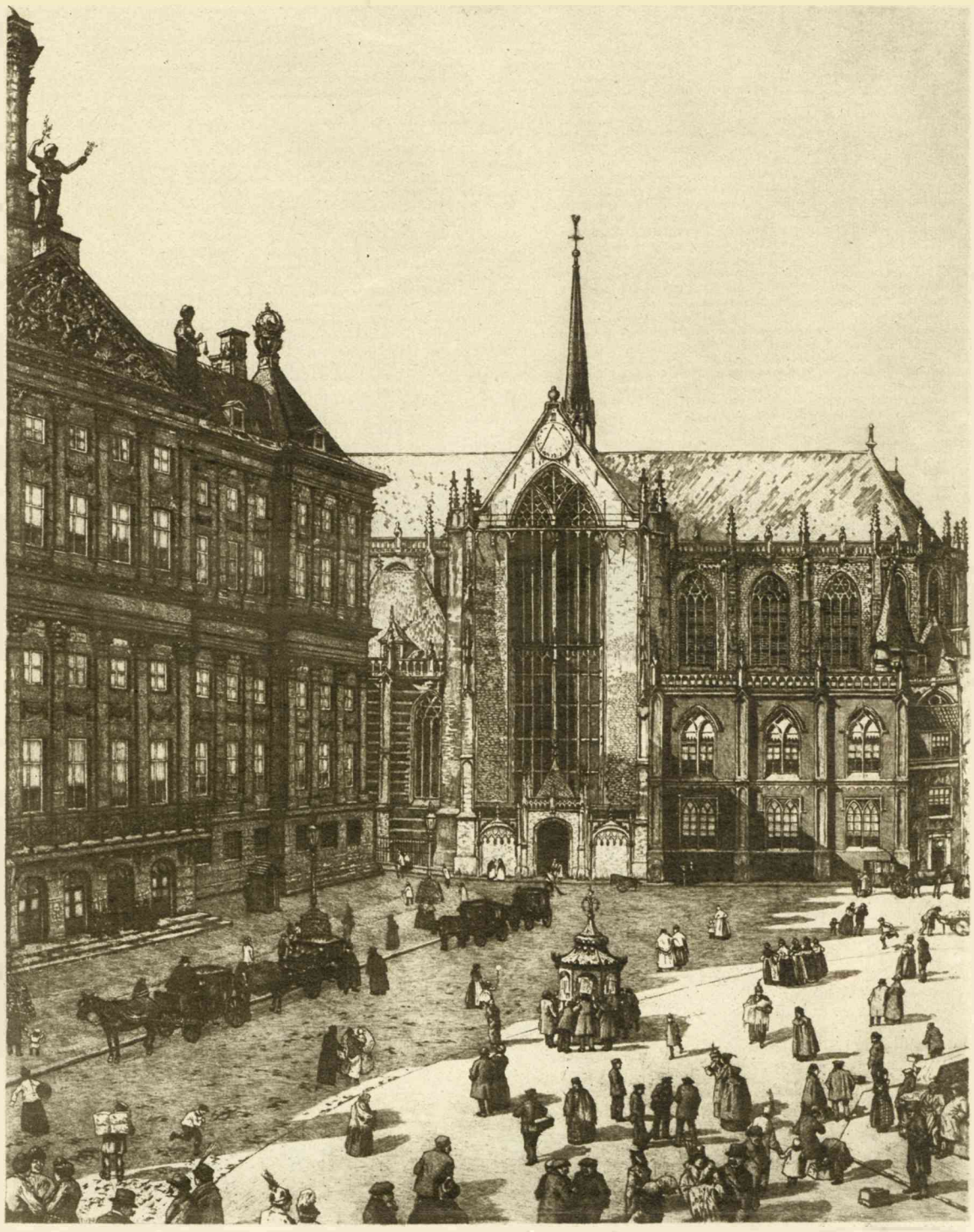
Zoo lichtelijk wordt het geheel door al te veel details verpeuterd of mist men den artistieken kijk, die het van een fotografische momentopname moet onderscheiden. De etser is er ongetwijfeld in geslaagd deze klippen te omzeilen en daardoor is zijn werk een geheel van kunstvolle conceptie.

Brandenburg is nog jong.

Wanneer hij zoo blijft doorwerken zal hij, die zich voornamelijk tot het wit-zwart bepaalt, nog heel wat kunnen presteeren.

* * *

Over het algemeen heeft Brandenburg niet te klagen over een „Slechte Pers". Telkenmale wanneer hij exposeerde, gaven de couranten veel lof over hem.

DE DAM TE AMSTERDAM. (Ets van Corn. Brandenburg).

Zoo schreef de N. R. Crt. van hem:

„Brandenburg blijkt èn knap teekenaar èn de gevoelige voor den toon in zijn Amsterdamsche stadsgezichten: de besneeuwde „Spiegelgracht" waar het verschil in toonwaarden tusschen de sneeuw op de daken en op de brug, en de actie van den-een-kar-opdouwenden man, hem in zijn beide kanten doen kennen. Zijn gevoel voor kleurwaarden, toont zich dan vooral ook in „De Roeier" op den donkeren Amstel en zijn teeken- en uitdrukkingsvaardigheid in de „Nieuwemarkt". Hier evenals in „De Dam" beheerscht hij een groot gegeven: in de eerste ets weet hij de woelige marktdrukte in bijzonderheden te geven, en toch deze te onderschikken aan de geheele visie, van markt en poort daarachter."

Terwijl de Provinciale Utrechtsche Crt. naar aanleiding van een expositie in die stad o.a. zeide:

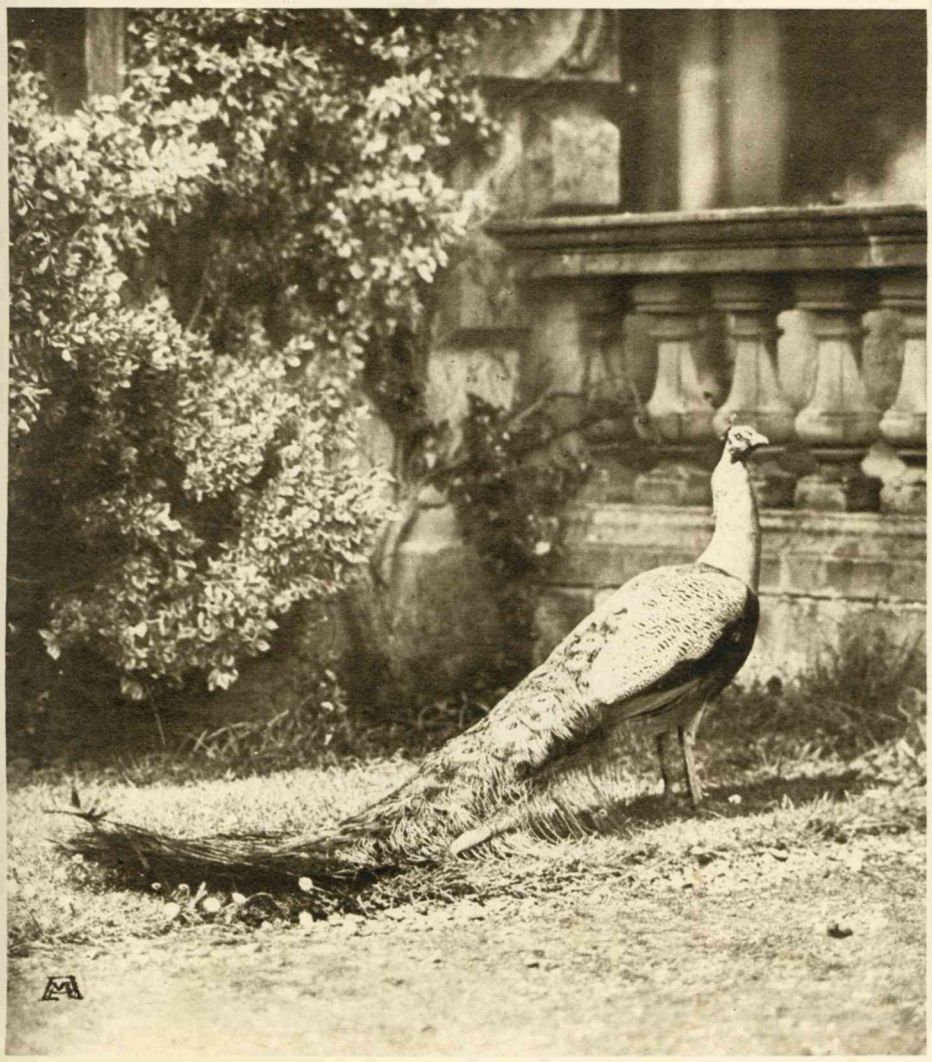
„Vooral zijn sneeuwgezichten van Amsterdamsche grachten zijn frappant. Hij is hierin minstens de evenknie van Witsen.

Het kenmerkende in Brandenburg's verschijning vinden we, dat hij, meer dan de meeste etsers tot dusver gewoon waren, aandacht is gaan besteden aan details, zonder voor het minst in peuterigheid te vervallen; een combinatie, die lang niet ieder vermag te treffen."

Van de hier gereproduceerde ets „De Dam" schrijft hetzelfde blad:

„Brandenburg's ets van den Dam vormt eveneens een imposant stuk werk, dat waard is in de toekomst onder de klassieke Dam-etsen te worden gerangschikt. De donkere partij, ter zijde van het paleis, met de aapjes en de talrijke, ieder voor zich zelf zuiver gegeven menschfiguren daarvoor met de rijkelijk van licht overgoten Nieuwe Kerk (de chaos van de nieuwe Dam-bebouwing is wijselijk en gelukkig weggelaten) dat alles vormt een levendig stadstafereel, waarin al een begin van die picturale nuanceering kenbaar is, welke men in andere, in het onderwerp nog meer daarvoor geëigende etsen van Brandenburg, bijvoorbeeld de sluizen op den Binnen-Amstel en de verschillende karakteristieke oude grachten, op hoogst gelukkige wijze zich zal zien ontplooien."

L. E. KOS.

DE PAUW. *(foto A. Marshall).*

Arthur Marshall

Voor eenige weken stierf in Engeland een uiterst verdienstelijk man, de architect Arthur Marshall. In Nederland was de heer Marshall bekend door zijn zeer artistieke fotografische opnamen, welke hij van ons land maakte. Ofschoon Marshall Engelschman was in hart en nieren, zoo zou ik toch Nederland zijn tweede vaderland willen noemen, aldus schrijft de heer Knoote, directeur van het Centraal bureau voor Vreemdelingen-verkeer, in de „Camera", omdat hij dit land kende zooals slechts weinige Nederlanders zelf 't kennen en omdat hij ons land verkoos boven alle andere, om uit te rusten na harden arbeid en er zijn bevrediging te vinden voor zijn architectonische en artistieke gaven. Ik heb het groot voorrecht gehad, gaat de schrijver verder, gedurende zeven jaren achtereen Marshall te mogen vergezellen op zijn tochten door Nederland. „We are exploring a new country again" zeide hij dan, en telkenjare genoot hij meer van onze oude architectuur, van het prachtig Nederlandsche landschap en haar rijke Flora. Nooit zal ik vergeten welken indruk de prachtige tuinen van de kasteelen Weldam, Middachten en vooral Bouvigne op hem maakten en hij was er niet uit weg te krijgen, steeds nieuwe motieven ontdekkende voor zijn camera. Behalve de beide provinciën Groningen en Drente bezocht Marshall alle overige deelen van ons land, steeds foto's nemende van wat voor hem waarde had. Door de vriendelijkheid van den heer Knoote zijn wij mede in staat gesteld hier twee foto's, nog niet gereproduceerd, van Marshall weer te geven, welke een mooien kijk geven op diens groot en veelzijdig talent.

IN ZEELAND. *(foto A. Marshall).*